

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῇ Ἐξωτερικῇ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθήνας

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Συνδρομαὶ γίνονται δεκταὶ ἀπὸ σήμερον. Ὁφείλουν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστείλωσι διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν συντάκτην κ. **Γ. Κ. Γάγαρη**.

Ὅπερ ἐδημοσίευσαν οἱ «**Καιροὶ**» τοῦ Λονδίνου ἐπὶ τῇ ὑποδοχῇ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν ἐν τῇ ἀγγλικῇ πρωτεύουσῃ, καὶ τοὶ πληρεξουσιάζοντες διὰ τὸ ἔθνος ἡμῶν ἐκφράσεων, δυσάρεστον ἐπροξένησε παρ' ἡμῶν ἐντύπωσιν, ἕνεκα τῶν ὧσιν ἐν ἐπιλόγῃ λέγει περὶ τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος. Καὶ ἰδιαίτερος ἡ περίοδος αὐτοῦ ἐν τῇ ὁποίᾳ ὑποστηρίζει, ὅτι καθ' ὃν τρόπον οἱ Ἕλληνες ἠλευθερώθησαν τυχόντες τῆς συνδρομῆς τῆς Εὐρώπης ἐν τῷ πρὸς ἀποτίναξιν τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ ἀγῶνι αὐτῶν, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἄλλοι λαοὶ δικαιούνται νὰ ἐλευθερωθῶσι, καὶ ὅτι ἀποξενούνται οἱ Ἕλληνες τῶν συμπαθειῶν τῶν θερμότερων φίλων τῶν ἐμποδιζόντες χάριν ἰδίων συμφερόντων τὴν ἀπολύτρωσιν ἐκείνων.

Ἐν ταῖς ὀλίγαις ταύταις γραμματικῇς ἡ ἀγγλικὴ ἐφημερὶς καταφέρει ἀπειράριθμα πλήγματα κατὰ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου. Διότι, ἐν πρώτοις, ἀρῇται νὰ νοηθῇ, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἠλευθερώθη ὁλόκληρον, καὶ ὅτι οὐδὲν τμήμα αὐτοῦ ὑφίσταται πλέον τὸν ζυγὸν τοῦ κατακτητοῦ, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου νὰ δικαιούται ἡ ἐλευθερία Ἑλλάς νὰ ἐνδιαφέρεται, ἐνῶ ὑπάρχουσιν ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρίᾳ ἄλλοι λαοί, δηλαδὴ Βούλγαροι, οἵτινες ἔχουσιν ἀνάγκην ἐλευθερίας καὶ ὑπὲρ τῶν ὁποίων πρέπει ἡ ἐλευθερία Βουλγαρίας νὰ μεριμνᾷ. Καὶ ὅτι πᾶσα ἐνέργεια τῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων ὅπως βοηθήσῃ τοὺς ἐν τῇ Μακεδονίᾳ ὁμοφύλους αὐτῶν ἐναντίον τῶν βουλγαρικῶν ἐπιβουλῶν, εἶνε ἀξία στιγματισμοῦ, καθὼς ἐμποδίζουσα τοὺς Βουλγάρους ν' ἀποκτήσωσι τὴν ἐλευθερίαν των! Μὲ ἄλλους λόγους, τὸ φύλλον τοῦ «**Ἀσπεως**» μᾶς λέγει, ὅτι ἡ Ἑλλάς πρέπει νὰ θυσιάσῃ μεγαλοφρόνως δύο ἑκατομμύρια ὁμοεθνῶν της, κατοικούντων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρίας, ἵνα προσαρτηθῶσιν εἰς τὴν Βουλγαρίαν χωρὶς περιέχουσαι διεσπαρμένους ἐδῶ καὶ ἐκεῖ περὶ τὰς πεντακοσίας χιλιάδας Βουλγάρους, ἡ μᾶλλον Σλαβούς, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἀμφισβητεῖται ὁ ἐθνολογικὸς των χαρακτήρ. Διότι περὶ τούτου καὶ μόνου πρόκειται, ὅλα δὲ τὰ ἄλλα, ὅσα λέγονται, εἶνε φρασολογίαὶ πομπώδεις, προωρισμέναι νὰ καλύψωσι τὴν ἀλήθειαν ἀπὸ τῶν ὁμμάτων τῶν βλακῶν.

Παραδεχόμεθα, ὅτι πιθανὸν εἶνε τὸ πολὺ ἀγγλικὸν κοινὸν νὰ πλανᾶται, ἀγνοοῦν, ὅτι τὰ τρία τέταρτα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους εἶνε εἰσέτι ὑπὸ τὸν τουρκικὸν ζυγόν, καὶ ὅτι ἡ ἐλευθερωθεῖσα Ἑλλάς ἀποδέλει μικρὸν τμήμα τῶν ἐλληνικῶν χωρῶν, καὶ νὰ νομίζῃ ὅτι ἡ Εὐρωπαϊκὴ Τουρία μόνον ὑπὸ Βουλγάρων κατοικεῖται, ὡς τὴν ἀπελευθερώσιν ἐκ φθόνου θέλει νὰ παρεμποδίσῃ ἡ Ἑλλάς. Ἀλλ' ἡ σύνταξις φύλλου οὗ οἱ ἀγγλικοὶ «**Καιροὶ**» εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ γινώσκῃ ποία εἶνε ἡ ἀλήθεια, καὶ τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἔπρεπε νὰ καταστήσῃ γνωστὴν

εἰς τοὺς τυχόν ἀγνοοῦντας αὐτὴν καὶ ὑπὸ πεπλανημένων ἰδεῶν κατεχομένους ἀναγνώστας του, οὐχὶ δὲ νὰ συντελῇ εἰς τὴν μείζονα ἐπέκτασιν τῆς πλάνης. Παρ' ἐφημερίδος τοιαύτης περιωπῆς, οἱ Ἕλληνες ἀναμένομεν νὰ ποδηγητῇ τὴν κοινὴν γνώμην τῶν ἀγγλων, καὶ οὐχὶ νὰ συμμερίζεται τὰς πλάνης της ἐν γνώσει, χάριν προσκαίρου δημοτικότητος.

Διότι πλάνη ἀξιοθρήνητος εἶνε τὸ νομίζειν, ὅτι οἱ Βούλγαροι ἔχουσι τὴν δύναμιν νὰ καταπίωσι τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην καὶ ν' ἀφομοιώσωσιν ἑκατομμύρια Ἑλλήνων, Τούρκων, Ἀλβανῶν καὶ Σέρβων, οἰκούντων τὰς χώρας ταύτας, ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν γύρω ὁμοφύλων πρὸς τοὺς καταποθησομένους λαοὺς Κρατῶν Τουρίας, Ἑλλάδος, Σερβίας, Ρουμανίας. Μόνον μία μεγάλη δύναμις, διαθέτουσα δύο ἑκατομμύρια λογῶν καὶ δυναμένη νὰ δαπανῇ δις ἑκατομμύρια θὰ ἠδύνατο νὰ συντρίψῃ καὶ δουλώσῃ ὅλους τοὺς λαοὺς τούτους καὶ τὰ μνημονευθέντα Κράτη τοῦ Αἵμου. Ἀλλ' ἡ δύναμις αὕτη δι' ἐκτενὴ καὶ ὄχι διὰ τοὺς Βουλγάρους θὰ κατέκτα τὰς χώρας ταύτας. Εὐχεστούμεθα δὲ νὰ πιστεύσωμεν ἀκόμη, ὅτι ὁ ἀγγλικὸς λαός, ὅστις ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας κύπτεται ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων, πᾶν ἄλλο ἐννοεῖ παρὰ μίαν κατὰκτησιν τῆς Ἀνατολῆς καὶ νέαν ὑποδούλωσιν τῶν λαῶν της νὰ προπαρασκευάσῃ. Καὶ πεποιθήμεν, ὅτι ἀληθὴς ὑπηρεσίαν ἤθελον προσφέρει εἰς τὴν Ἀγγλίαν αἱ ἐφημερίδες ἐκεῖναι, αἵτινες θὰ ἐπελαμβάνοντο τοῦ ἔργου τοῦ διαφωτίζειν τὸ ἀγγλικὸν κοινὸν περὶ τῆς ἀληθοῦς καταστάσεως τῶν πραγμάτων ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρίᾳ ἐν γένει. Δὲν πρέπει κατ' οὐδέναν λόγον νὰ ἐξακολουθῇ ὁ ἀγγλικὸς λαὸς ἐμμένων ἐν τῇ πεπλανημένῃ ἰδέᾳ, ὅτι οἱ μόνον ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρίᾳ ἀπομένοντες ὑπὸ τὴν δουλείαν χριστιανοὶ εἶνε οἱ Βούλγαροι, καὶ ὅτι τούτων ἐλευθερομένων λύεται τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα. Πρέπει νὰ μάθῃ ὅτι τὰ ἐθνολογικὰ ζητήματα ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ εἶνε πολὺ περισσότερον περίπλοκα παρ' ὅσον φαντάζεται, καὶ ὅτι τὰ ἀδικηθόμενα χάριν τῶν Βουλγάρων ἔθνη καὶ τὰ ὁμόφυλα τούτοις Κράτη εἶνε ἀποφασισμένα νὰ δρᾶζονται τῶν ὅπλων καὶ νὰ ἀγωνισθῶσιν ἀγῶνα ἐξοντώσεως, ἐὰν ἴδωσι τὰ δίκαιά των ἀπεμπωλούμενα εἰς τοὺς Βουλγάρους ὑπὸ τινων Δυνάμεων, τίς οἶδε χάριν τινων ἐγωϊστικῶν σκοπῶν, οἵτινες ἀδελφίως ὑποκαρπύπονται ὑπὸ τὸν μανδύαν τῶν φιλελευθέρων αἰσθημάτων.

Ἐν τῇ κοινῇ γνώμῃ τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ θέλῃ ν' ἀπαλλαγῇ τῆς ὑπονοίας, ὅτι ὁ φιλοβουλγαρισμὸς της προέρχεται ἐξ ἐγωϊστικῶν ὑπολογισμῶν, πρέπει ν' ἀνοίξῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς της καὶ νὰ ἴδῃ, ὅτι ἐκτὸς τῶν Βουλγάρων ὑπάρχουσιν ἐν Τουρίᾳ καὶ ἄλλαι χριστιανικαὶ φυλαί, κατὰ πολὺ ἐκείνων πολυπληθέστεραι, δικαιούμεναι ἐλευθερίας καὶ ἐνώσεως μετὰ τῶν ὁμοφύλων αὐτῶν Κρατῶν, νὰ παύσῃ δὲ ἔχουσα ἄλλα μέτρα καὶ σταθμὰ διὰ τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ Βουλγάρους καὶ ἄλλα διὰ τοὺς Ἕλληνας αὐτῆς ταύτης τῆς Μακεδονίας, τῆς Κρήτης, τῆς Ἡπείρου, τῆς Θράκης τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τῶν Νήσων. Καὶ ἐὰν οἱ «**Καιροὶ**» τοῦ Λονδίνου φρονοῦσιν, ὅτι οἱ ὑπὸ τὸν ζυγὸν Ἕλληνες δύνανται ἀκόμη νὰ περιμένωσι προκειμένου περὶ τῆς ἐθνικῆς των ἀποκαταστάσεως, κατὰ πολλῶν μείζονα λόγον δύνανται νὰ περιμένωσιν οἱ πολὺ ὀλιγώτερον τούτων πεπολιτισμένοι Βούλγαροι.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἡ Α. Ἐξοχότης ὁ Βαλῆς, μετὰ ὀλιγοήμερον ἀδιαθεσίαν, ἠγέρθη τῆς κλίνης καὶ ἐφάνη περιδιαβάζων εἰς τὰς βύμας τῆς πόλεως. Κατὰ τὸν ἱερὸν μῆνα τοῦ Ραμαζάν ἡ παρὰ τοῖς Μουσουλμάνοις νηστεία, βοηθοῦντος τοῦ λαμπροῦ καιροῦ, μετριάζεται διὰ καθημερινοῦ μεταμεσημβρινοῦ περιπάτου.

Ἐφέτος, παρ' ὅλην τὴν οἰκομικὴν καχεξίαν, ὁ βίος κατέστη πολυδάπανος· τὰ δὲ τρόφιμα καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς τὴν καθημερινὴν συντήρησιν ἐπιτήδεια ἐφθασαν εἰς ἀσυνήθη ὕψωσιν τιμῆς. Ἰδοὺ λ.χ. ὀλίγοι ἀριθμοὶ πρὸχειροι. Κρέας πρὸς βίον 6 γρ. ἡ ὀκτ., φασόλια 2 1/2 γρ. ἡ ὀκτ., ξυλάνθρακες 22 παράδες, καυσόξυλα 7 παράδες κτλ. κτλ.

Ἡ ἀπογραφή τῶν κατοίκων τῆς πόλεως μᾶς εὐρίσκεται ἐν τῷ τελειοῦσθαι καὶ μερικοὶ ἀφελεῖς ἡ ἀμελεῖς ἐκ τῶν ἀπογραφομένων ἐπλήρωσαν καὶ 25 γρόσια ὡς πρόστιμον διὰ τὴν μὴ ἔγκαιρον προσέλευσιν των εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἀπογραφῆς. Περιττὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ αὐστηρότης αὕτη δὲν εἶχε τὸν λόγον της.

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Νοσοκομείου «**Χαμηδιέ**» ἤρχισε ἀπὸ τινων ἐτῶν νὰ ἐφαρμόζῃ—ἀδείᾳ κυβερνητικῇ—τὸ σύστημα τῆς διὰ λαχείων προαιρετικῆς (:) συνδρομῆς ὑπὲρ τοῦ εὐεργετικοῦ καταστήματος. Μέχρι πέρισι ἑκαστὸς ἀριθμὸς λαχείου ἐτιμᾶτο 5 γρόσια ἀλλ' ἐφέτος ὑπερέβη τὰ ἐσκαμμένα καὶ τιμᾶται 20 γρόσιον· τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται δις τοῦ ἔτους καὶ πολὺ φοβούμεθα ὅτι ὁ κόσμος δὲν θὰ δώσῃ τὸν παρὰ του εὐχαρίστως· ἄλλως τε, ὅταν τὸ χρήμα δίδεται ὄχι εὐχαρίστως ἡ εὐεργεσία μετατρέπεται εἰς φορολογίαν, ὅπερ ἀπᾶναι πρὸς τὴν πατρικὴν μερίμναν τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως.

Τὸ ὡς κακούργημα (:) χαρακτηρισθὲν βασιβουζικὸν πραξικόπημα τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Γυμνασίου Νικολάου Βαγενᾶ, ἐξακολουθεῖ νὰ ἀπασχολῇ τὸν νοῦν ἐκείνων ἐκ τῶν φίλων του καὶ συναδέλφων του, οἵτινες τὸ πῆραν κατάκαρδα, διότι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ σοφοῦ Νικολάου ρυπαίνεται καὶ ἡ ἀμωμος ἀγωγή των.

Ὁ αὐτάδελφος τοῦ καθηγητοῦ βιβλιοπώλης ἐξακολουθεῖ τὴν συνήθη ὁδὸν μεταχειριζόμενος τὴν ὑπογραφὴν καὶ τὸ πρόγραμμα τοῦ γυμνασιαρχοῦ μας κ. Κα

Πογωνίου. Υποτίθεται ότι οι ληστές ήταν κάτοικοι του ίδιου χωριού.

Είς Τσέρκιανη των Κουρέντων κατοικοῦργοι ἀπήγαγον ἀκετόν αριθμὸν προβάτων, φουέσαντες ἕνα κάτοικον καὶ πληρώσαντες ἑσπερον.

Αἱ τέσσαρες αὗται ληστεῖαι μετὰ φόνου ἐγένοντο εἰς Πλακίαν ὅχι μεγαλειότεραν τῶν 6 ὥρων ἀπὸ τῆς πρωτεύουσας τῆς Ἡπείρου καὶ ἐντὸς μιᾶς καὶ μόνης ἐβδομάδος. Αὐτὰ τοῦλάχιστον περιήλθον εἰς γνῶσιν μας καὶ τὰ βεβαιώμεν. Καθόλου ἀπίθανον νὰ συνέβησαν καὶ ἄλλα παρόμοια.

Εἰδήσεις ἐπίσημοι ἐξ Ἀδελφας ἦλθον τρομακτικαί. Τῇ 26 Ὀκτωβρίου ἐτέθη πῦρ εἰς 70—80 οἰκίας τῆς κομποπόλεως, αἵτινες ἐγένοντο παρανόμιον τοῦ πυρός.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

Κατὰ τινες στατιστικὴν, τὴν ὅποιαν ἐδημοσίευσεν τὸ ὄργανον τοῦ Μακεδονικοῦ Κομιτάτου «Μεταρρυθμίσεις», κατὰ τὰ τελευταῖα 2 ἔτη ἐγκατέλειψαν τὴν Μακεδονίαν μεταναστεύσαντες 40,000 Βούλγαροι, οἱ ὅποιοι ἐγκατεστάθησαν εἰς Βουλγαρίαν, Σερβίαν, Ρουμανίαν καὶ ἄλλαχοῦ. Κατὰ τὸ πλεῖστον ἡ μετανάστευσις ἐγένετο ἐκ τῶν περιφερειῶν τῶν γειτονικῶν μὲ τὰ ἄλβανικὰ μέρη. Τὸ φύλλον ἐκφράζει φόβους, ὅτι ἡ δυτικὴ Μακεδονία θὰ ὑποστῇ τὴν τύχην τῆς Παλινίας Σερβίας, τῆς ὁποίας αἱ σερβικαὶ φυλαὶ διὰ τῆς ἄλβανικῆς καταπίεσεως ἐξηναγασθήσαν νὰ ἐκπατρισθῶν, αἱ δὲ ἐναπομείνανται σήμερον ἀποτελούν μικρὸν μειοψηφίαν.

— Κατὰ πληροφορίας ἐκ Σόφιας οἱ κομιτατζίδες δὲν ἤδυνήθησαν νὰ πραγματώσων τὴν ἀποφασίαν των περὶ γενικῆς τῶν συνελεύσεως εἰς τὴν βουλγαρικὴν πρωτεύουσιν ἐμποδισθέντες ὑπὸ τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως. Αὐτὸ ἐπέτυχον περὶ τὸν συνῶνον, ἐντὺς τῆς Μακεδονίας. Τὸ συνέδριον τοῦτο, τὸ ὅποτον διήρκασε πολλὰς ἡμέρας, ἀπεφασίσαν νὰ ἐνωθῶν ὅλα τὰ κομιτὰ καὶ εἶναι αἱ ἀνταρτικαὶ ομάδες ὑπὸ γενικὴν πλεονομία, ἥτις θὰ διέπεται ὑπὸ νέου καταστατικοῦ.

— Περὶ τῆς ἀποπειρᾶς δολοφονίας κατὰ τοῦ Μητροπολίτου Φλωρίνης ἐγνώσθησαν αἱ ἐξῆς λεπτομέρειαι: Πρὸ ἡμερῶν ἐδολοφονήθη ὑπὸ Βουλγαρέων εἰς τὸ χωρίον Νεβουλιάν τῆς Φλωρίνης ὁ ἀρμόδιος ἱερεὺς Παπακωνσταντίνου. Μακεδονικὸν σῶμα πληροφορηθὲν τὴν δολοφονίαν ὤμεινον ἐκώλυσεν. Μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐγένετο βουλγαρικὸς γάμος παρισταμένων καὶ τῶν δολοφόνων τοῦ ἱεροῦ, οὗς οἱ Μακεδόνες μεταβάτες τὴν νύκτα τοῦ γάμου ἐφόνευσαν. Οἱ Βούλγαροι ἔνεκα τούτου ἐξεμάνθησαν, τὴν παρελθούσαν δὲ Τετάρτην οἱ δολοφόνου τοῦ κομιτάτου μετέβησαν εἰς τὴν Μητροπόλιν Φλωρίνης. Ἐπειδὴ εἰς τὴν θύραν αὐτῆς παρέμενε φρουρὰ τριῶν χωροφύλακων, οἱ δολοφόνου ἐισήλθον διὰ τοῦ παραθύρου τοῦ ὀπισθοῦ μέρους, ἀνέβησαν εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα διὰ νὰ συναντήσων τὸν Μητροπολίτην. Ἀν' αὐτοῦ συνήντησαν ἑλληνοδιδασκαλὸν τινά, ὅστις θελήσας ν' ἀντιστῇ ἐφρονεῦθη. Εἰς τὸν κρότον τοῦ πυροβολισμοῦ προσέδραμον οἱ χωροφύλακες, αἵτινες ἐφρονεῦθησαν ἐνθ' ἀνέρχοντο τὴν κλίμακα. Κατόπιν ἠρεύνθησαν πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ Μητροπολίτου ἀπουσιάζοντος εὐτυχῶς καὶ μὴ εὐρόντες αὐτὸν ἐφυγον. Ἀπελόντες ἀντεκδικήσεις.

— Ὁ ὑπὸ τῶν Βουλγάρων κομιτατζίδων συληθρῆς ἐν Μακεδονίᾳ φιλέλληνας Ἀγγλὸς Οὐλὼς κατέβησεν τέλος μετὰ πολὺμηνον αἰγματοσύνης νὰ διαφύγῃ ἐκ τῶν χειρῶν των καὶ νὰ φθάσῃ σὺς εἰς Ρέωναν.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΗΠΕΙΡΩΤΑΣ

Θερμῶς δυνισθόμεν εἰς τοὺς φίλανθρώπους Ἡπειρώτας καλὴν τινα κόπον ὄρσαντες ἐξ Ἰωαννίνων καὶ ἐκ καλῆς οικογενείας, μελλούσαν νὰ ἐλθῇ εἰς γάμον καὶ μὴ ἔχουσαν οὐτέ μίαν πύχυν πανί. Ἐδωσαν βέβαιον ὅτι θέλουσι προᾶξει τὴν ἱερωτάτην πράξιν καὶ **μετὰ μυστηρίου**: Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» δὲ δημοσιεύῃ τὰ ὀνόματα τῶν φίλανθρώπων.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

Ἡ ἔκτακτος ὑποδοχὴ. — Οἱ λόγοι τῶν Βασιλέων. — Ὑποδοχὴ τοῦ Δημαρχείου. — Αἱ ἑλληνικαὶ κοινότητες. — Τί εἶπεν ὁ Βασιλεὺς πρὸς τοὺς παρουσάκοντας.

Αἱ κομιθεταὶ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες καὶ ἀναποκρίσεις ἐκ Λονδίνου περιγράφουσι διὰ μακρῶν τὴν ἔκτακτον ὁμολογουμένην ὑποδοχὴν, ἥς ἔτυχεν ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἐν Λονδίῳ καὶ ἄλλαι ἀγγλικαὶ πόλεις. Κατὰ τὸ πρὸς τιμὴν τοῦ Βασιλέως δόθεν ἐν τοῖς ἀνακτόροις γεῦμα ὁ βασιλεὺς Ἐδουάρδος μεταξὺ ἄλλων εἶπεν:

«Ἐν οὐδὲν ἡμεῖς περιττοῖς, ἔνεκα τῶν δεσφῶν τῆς στενῆς συγγενείας θὰ ᾔσθοντο ἐν ἐννοίᾳ τῶν βλεπόντων Ὑμῶς ὡς ἡμεῖς ἐσμεν. Καὶ ἐν τῇ παρουσίᾳ περιστάσει ἀπευθύνω ἐγκρίσεις χωρετισμὸν πρὸς Ὑμῶς, ὡς πρὸς Βασιλέα, τῆς χώρας ἧς ἀρχαίαι πρὸ ἑξακοσίων καὶ δύο ἔτων. Ἡμεῖς ἐμάθομεν νὰ σπουδάζωμεν τὴν ἀρχαίαν καὶ ἐνδοξὴν γλῶσσάν τῆς Ὑμετέρας χώρας τοῦτο ὅμως οὐδαμῶς μίσην τὴν ἡμετέραν συμπάθειαν καὶ φιλίαν πρὸς τὴν Ἑλλάδα τῆς σήμερον, ἥ σοφὰ δ' ἐγγὺ καὶ ἐπιθυμία μου εἶναι ὅπως ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ζῇ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀρμονίᾳ πρὸς πάντα τὰ ἔθνη».

Εἰς δὲ τὴν πρόσπον ἦν ἔφερον ὁ λόγος διὰ μακρῶς κατὰ τὸ εἰς τὸν δημαρχεῖον παρθεθὲν γεῦμα ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

Λόρδε Δημάρχε, αὐτοχρῆστον θερμῶς διὰ τὰς ὥρας καὶ γενναίως ὡς ὑμῶν λέξεις, διὰ τῶν ὁποίων ἐφάρτα τὴν ὑπὲρ ἐμοῦ πρόσπον καὶ σὰς εὐχαριστῶ ἀκόμη θερμότερον διὰ τὰς ἐκφράσεις σας τὰς ὑπὲρ τῆς Χώρας μου. Εἶναι ἀληθές, ὅπως καὶ ἡμεῖς εἴπαμε, ὅτι δὲν περιστάσει ἐνταῦθα σήμερον ὡς ξένος εἶτε πρὸς τοὺς Ὑμετέρους Ἡγεμόνας εἴτε, πρὸς τὴν πόλιν τοῦ Λονδίνου. Ὡς πρὸς τὴν σχέσιν μου μετὰ τῆς Ὑμετέρας πόλεως, τὴν ὅποιαν Ὑμεῖς Λόρδε Δημάρχε, ὑπενήνχθητε θέλει μείνει πάντοτε ὡς μία τῶν ὡραιότερων μου ἀναμνήσεων τὸ γεγονός, ὅτι κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς Βασιλείας μου ἡ ἰσχυρὰ αὐτὴ καὶ ἀριστοκρατικὴ πόλις με ὑπεδέχθη ἐγκαρδίως καὶ με προσεφώνησε με τὴν εὐμένειαν εἰς ἀποδείξειν τῆς συμπάθειας καὶ τῶν φιλικῶν τῆς αἰσθημάτων. Ἡ φιλία τῆς Ὑμετέρας πόλεως καὶ ὅλου τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους, χρονολογεῖται ἀπὸ παλαιότερου χρόνου καὶ ἐξ ἡτὴν πεποιθισὴν ὅτι δὲν ὑπερβάλλω λέγων ὅτι ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Ἑλλάδος, ἐνέπνευσε πολλὰς ἐκ τῶν λαμπροτέρων σελίδων τῆς Ἀγγλικῆς φιλοφιλίας καὶ καὶ τὰ ἐνδοξότερα κατορθώματα τῆς Ἀγγλικῆς διπλωματίας (χειροκροτήματα) Ἀληθὺς ἔσαν ἄλλοτε ἦλθον ἐνταῦθα ἐτόνισαν ὑπερηφάνως τὰς μεγίστας καὶ ταχέως προόδους τῆς χώρας Μου ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεώς της καὶ σήμερον ὁμιλῶν σφειδὼν μετὰ τέταρτον αἰῶνα ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, δύναμαι εἰπεῖν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ πρόοδος, οὐ μόνον ἐξηκολούθησεν ἀλλὰ καὶ ὅτι ἡ ἀκτίς τῆς δράσεως αὐτῆς νῦν ἦν ὑπὲρ πᾶσαν προδοσίαν. Ἡ Ἑλλάς ἐπὶ καὶ ἡ Μ. Βρετανία ἀποβλέπει πρὸς τὴν Εἰρήνην ὡς πρὸς τὴν καλλίστην ἐγγύτην τῆς προόδου της καὶ ἂν δὲν ὀμίλουν ἐν πρωτεύουσιν μονάρχου, τοῦ ὁποίου ἡ Βασιλεία θὰ μείνῃ ἀξιωματικῶς ὑπερεῖ. Εὐχόμεν, Λόρδε Δημάρχε, ὅπως οἱ δεσμοὶ συμπαθείας καὶ ἀρσώσεως οἱ συνδεόντες τοὺς δύο λαοὺς μείνουν ἐσσεὶ τὸσον στερεοὶ ὅσον ὑπῆρχον σφειδὼν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ ἔθνους μου.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9 Νοεμβρίου. — Αἱ ἐφημερίδες ἐξαίρουσι τὴν ὑποδοχὴν τὴν γενομένην ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Προσβείᾳ ἐκ μέρους τοῦ Βασιλέως Γεωργίου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν παρουσίαν ἐξαίρουσι δ' ἐπίσης τὸν πατριωτισμὸν τῶν ἐν τῇ ξένῃ βιοπόντων Ἑλλήνων.

Ἡ ὑποδοχὴ ὤλησε μεγαλοπρεπῆς καὶ συνηνική. Ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη μετὰ πολλῆς προσοφίας τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Ἑλληνικῆς πα-

ροικίας τοῦ Λονδίνου, τοῦ Μάντσεστερ καὶ τοῦ Λίβερπουλ, οἵτινες τῷ ἀπεπρόσωπον εὐλαβεῖς προσφωνήσεις, ἐκφράζοντες ἀδελφὴν τὴν χάριν

Υπό του Κακουργιοδικείου Πατρών κατεδικάστησαν μετ' ἐπαινετής αὐστηρότητος τρεῖς κατηγορούμενοι ἐκ Βονίτης διὰ ληστείας μετὰ φόνου διαπραχθείσαν εἰς Μιχαλίτση χωρίον τῆς Πρεβέζης. Ἐκ τῶν τριῶν ὁ μὲν εἰς κατεδικάσθη εἰς ισόβια δεσμά, οἱ δὲ ἕτεροι δύο εἰς εἰκοσαετὴ εἰρκτὴν. Ἡκούσθη μετὰ πολλῆς χαρᾶς ἡ αὐστηρὰ καταδίκη τῶν κακούργων αὐτῶν πρὸς παραδειγματισμὸν καὶ τῶν ὁμοίων τῶν, οἵτινες ληστεύοντες καὶ κακούργοι ἐν Ἡπείρῳ νομίζουσιν ὅτι θὰ εὐρωσιν ἀσφαλὲς ἔδαφος ἐν Ἑλλάδι.

Μίαν σύστασιν ἔχομεν νὰ κάμωμεν πρὸς τοὺς ἄρμοδιους ἐν Ἑλλάδι νὰ διατάξωσι τὴν αὐστηρὰν καταδίωξιν εἰς τὰ σύνορα παντὸς ἐνόπλου εἰσερχομένου εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἢ καὶ τὰνάπαλιν καὶ οὕτω θὰ ἀσφαλίσωσι κατὰ μέγα μέρος τὴν ἀσφάλειαν καὶ ἡσυχίαν τῶν ἀτυχῶν Ἡπειρωτῶν, διότι οἱ πλείστοι καταφεύγουσι τὸν χειμῶνα εἰς τὸ ἑλληνικόν, ὁπόθεν τὴν ἄνοιξιν μετὰ τῶν χειλιδόνων πετῶσιν εἰς τὴν Ἡπειρον. Μία αὐστηρὰ διαταγὴ εἰς τοὺς παρὰ τὰ σύνορα ἀξιωματικούς καὶ πατριωτικὴ σύστασις θὰ μᾶς σώσῃ, διότι πολυλῶθεν μᾶς καταγγέλλεται χαλαρὰ φρούρησις καὶ ὅχι μικρὰ ἀδιαφορία περὶ τῶν ὑπόπτων εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ὡς καὶ τῶν ἐκ τῆς ληστείας λαφύρων καὶ ἰδίᾳ τῶν κτηνῶν, πρὸς τὰ ὅποια, ὡς λέγουσι, συμπαθεῖ καὶ εἰς δῆμαρχος ἰδιαιτέρως.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ κ. Βασίλειος Χ. Φλιόκης δικηγόρος ἐτέλεσεν ἐν Κορυτσᾷ τοὺς γάμους αὐτοῦ μετὰ τῆς δεσποινίδος Οὐρανίας Παπᾶ Κ. Πότση. Εὐχόμεθα αὐτοῖς βίον μακρόν καὶ ἀνέφελον.

— Ἀφίκετο ἐκ Παρισίων ὁ κ. Τάκης Βλαχλείδης ἱατρός, ὅστις ἀνεχώρησε δι' Ἰωάννινα.

— Ἀνεχώρησε δι' Ἰωάννινα ὁ κ. Κωνστ. Στύλος.

— Ἀφίκετο ἐκ Θεσσαλίας ὁ κ. Χαράλαμπος Ποτέσης καὶ ἀνεχώρησε δι' Ἰωάννινα καὶ ὁ αἰδὸς. Παπαϊωάννης Οἰκονόμος, ὅστις ἀνεχώρησε διὰ Βίτσαν.

— Ἀνεχώρησε διὰ Κόρινθον, ὅπου ἐτοποθετήθη, ὁ νεαρὸς ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ Ἀθανάσιος Χρήστου Χειμαρριώτης.

— Ἀφίκετο ἐκ Μπάγρας ὁ κ. Ἐλευθέριος Ἰωαννίδης καὶ ἐκ Καπσοῦδου ὁ κ. Παντελεῖς Βουγᾶς καὶ ἐκ Ρουμανίας ὁ κ. Γεώργιος Βίκας, ὅστις ἀνεχώρησε διὰ Καλωτάν.

— Ἀπεβίωσεν αἰφνιδίως ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας ὁ ἐκ Καλωτᾶς Τηλέμαχος Χατζόπουλος.

— Ἀφίκετο ἐκ Κάτω Σουδενῶν ὁ κ. Μιχαὴλ Σγουράδας καὶ ἀνεχώρησε διὰ Ρουμανίαν.

— Ὁ ἐν Ἰασίῳ Ἡπειρώτης καθηγητὴς κ. Ν. Δόσιος τυχὼν διετοῦς ἀδείας παρὰ τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως μετέβη εἰς Παρίσι, ὅπως ἐν τῇ Σορβὼν καὶ ἄλλαις σχολαῖς παρακολουθήσῃ τὸν κύκλον τῶν μαθημάτων τῆς γλωσσολογίας καὶ τῆς κλασικῆς φιλολογίας, ἵνα βραδύτερον καταλάβῃ τὴν μέλλουσαν νὰ ἰδρυθῇ ἐν τοῖς ρωμουνικοῖς Πανεπιστημίοις ἔδραν τῆς συγκριτικῆς φιλολογίας.

— Ὁ κ. Μ. Παπούλας διατρίψας ἐνταῦθα μετὰ τῆς ἀξιοτιμῆς κυρίας τοῦ Θεοδώρου ἀνεχώρησεν ἐπανερχόμενος εἰς Αἴγυπτον.

— Ὁ κ. Δ. Γ. Ράδος ἐκ Κουρέντων τῆς Ἡπείρου καὶ ἔμπορος ἐν Βόλῳ ἀφίκετο ἐνταῦθα ἵνα ἐγκατασταθῇ. Ἐνοικίασε δὲ ἐπὶ τούτῳ ἐν τῇ μεγάλῃ Στοᾷ Ἀρσακίου καὶ ἀκριβῶς ἀπέναντι τῆς Δαϊκῆς Τραπεζῆς γραφεῖον τραπεζικὸν πρὸς συναλλαγὴν μετὰ τῶν ἐνταῦθα Ἡπειρωτῶν. Κατήρτησεν ἀνταποκρίσεις μὲ ὅλα τὰ τμήματα τῆς Ἡπείρου, Ἰωάννινα, Κόνιτσαν, Λιασκοβίκον, Ἀργυροκάστρον, Δέλβινον, Βοστίνα, Φιλιάτες. Παραμυθίαν καὶ Πρέβεζαν πρὸς δὲ καὶ ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ ἀντιπροσπεύμενος ἐν Βόλῳ ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ι. Γ. Ράδου. Συνιστῶμεν τὸν κ. Δ. Γ. Ράδον πρὸς ὅλους τοὺς ἐνταῦθα συμπατριώτας μας καὶ θέλουσιν εὖρεϊ ἀκραν τιμιότητα καὶ ἐργασίαν εὐσυνείδητον καὶ πρόθυμον.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν ἡμῶν λόγον ὃν ὁ ἱατρός κ. Χρ. Κουτούζης ὡς ἔθορος ἀπήγγειλεν ἐν τῷ κεντρικῷ Παρθεναγωγείῳ τῆς Σμύρνης κατὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν πτυχίων εἰς τὰς ἀπολυμένους μαθητρίδας τῇ 19 Ἰουλίου ε. ε. Ὁ κ. Κουτούζης ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ ἀποδεικνύει ὅτι τὸ παρθεναγωγεῖον ἀπέφερε καὶ ἀποφέρει ἀγλαοὺς καρπούς καὶ ὅτι ἡ ἐφορεία κατέβαλε πολλὰς προσπαθείας ἵνα αἱ μαθητεύμεναι ἐκπαιδεύωνται καὶ πρακτικῶς, διότι μαθήματα τινα οἷα ἡ Φυσικὴ, ἡ Χημεία, ἡ Ζωολογία καὶ ἡ Φυτολογία καὶ ἄλλα τινα διδάσκονται ἐθνηρομμένως καὶ πειραματικῶς εἰς τρόπον ὥστε αἱ μαθήτριάς ἀποκτῶσι θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς γνώσεις ὅσαι προσήκουσιν εἰς οἶκον πεπολιτισμένου λαοῦ. Αὐτὸς δὲ ὁ κ. Κουτούζης διδάσκει τινὰ τῶν μαθημάτων τούτων διὰ μεθόδου ὁλως πρωτοτύπου καὶ πρακτικῆς. Κατὰ τὸ διαρρηθὲν ἔτος ἐνεγράφησαν ἐν συνόλῳ μαθήτριάς 2037 εἰς τὸ Κεντρικὸν Παρθεναγωγεῖον πλὴν τῶν διαφόρων ἄλλων παραρτημάτων. Τὸ διδασκὸν προσωπικὸν ἀποτελεῖται ἐκ 52 προσώπων, ὧν 11 καθηγητοὶ καὶ διδάσκαλοι καὶ 41 διδασκάλισσαι. Ἐκεῖνο ὅπερ ἐπιτύχει τὴν προσοχὴν ἡμῶν εἶνε ὅτι ὁ κ. Κουτούζης

μεταξὺ ἄλλων προτείνει τὴν κατάργησιν τῶν δημοσίων προφορικῶν ἐξετάσεων φρονῶν ὅτι αὗται βλάπτουσι τὴν ὑγίαν τῶν μαθητευομένων, καθιστῶσιν αὐτὰς νευροπαθεῖς καὶ διαφθεῖρουσι τὸν χαρακτῆρα. Οὐδὲν δὲ ὑπάρχει τὸ δυνάμενον νὰ στήριξῃ τὰς δημοσίας προφορικὰς ἐξετάσεις, καταργηθείσας ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν τῇ κατ' ἐξοχὴν χώρᾳ τῆς παιδαγωγικῆς, τῇ Ἑλβετίᾳ. Ἐν δὲ τῇ Μεγάλῃ, τοῦ Γένους Σχολῇ περιορισθῆσαν μόνον εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀπολυομένων, ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν κατάργησιν τῶν ἐξετάσεων τῶν νηπιαγωγείων οὐδὲ λόγος δύναται πλέον νὰ γίνῃ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 11 Νοεμβρίου. — Σημερινὰ τηλεγραφήματα ἐκ Πετροπόλεως ἀγγέλλουν, ὅτι ὁ Βίττε ἐνῶ εἰργάζετο εἰς τὸ γραφεῖόν του ἐπαθεν ἡμικλησίαν. Πάραυτα ἐκλήθησαν ἱατροί, οἵτινες παρέσχον εἰς αὐτὸν τὰς πρώτας βοήθειας καὶ τῷ συνέστησαν πλήρη ἀποχὴν πάσης ἐργασίας. Συνεπεία τοῦ παθήματός του τοῦτου ὁ Βίττε θὰ παραιτηθῇ τῆς πρωθυπουργίας.

Εἰς τοὺς διπλωματικούς κύκλους τοῦ Λονδίνου ἐπικρατεῖ ἡ πεποίθησις, ὅτι ἐπικεῖται ἐκρηγῆς πολέμου μεταξὺ Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας. Πυρετώδεις στρατιωτικαὶ παρασκευαὶ γίνονται κατὰ τὰς τελευταίας αὐτὰς ἡμέρας εἰς τὰ σύνορα τῶν δύο ἡμῶν κρατῶν. Ὁ πόλεμος θεωρεῖται ὡς ἡ μοιραία ἐκδασίς τῆς κρισίμου σημερινῆς καταστάσεως ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Ἀγγέλλεται ἐκ Βιέννης ὅτι βλέπων τὴν ἀμετάστρεπτον ἀπόφασιν τῶν Δυνάμεων πρὸς ἐνέγκειν ἀποκλεισμοῦ δὲ Σουλτᾶνος ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν Τσάρον καὶ τὸν Φαργκίτσον Ἰωσήφ ζητῶν παρ' αὐτῶν τὴν μεταίεσιν τῆς ναυτικῆς ἐπιδείξεως καὶ τὴν χορηγίαν προθεσμίας, ἂμφοτεροὶ οἱ μονάρχαι ἀπήντησαν ἀρνούμενοι τὰς αἰτήσεις τοῦ Σουλτᾶνου.

ΡΩΜΗ. — Ἡ «Ἐφημερίς» τῶν Παρισίων πληροφορεῖται ἐκ Λονδίνου ὅτι ἡ Ἀγγλία παροτρύνει τὴν Βουλγαρίαν νὰ εἰσβάλῃ στρατιωτικῶς εἰς Μακεδονίαν εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ Τουρκία ἐξακολουθήσῃ ἐμμένονσα εἰς τὴν σημερινὴν αὐτῆς πολιτικὴν.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Διεθνούς Μοῖρας φὸν Ρίτερ μετὰ τῶν κυβερνητῶν τῶν πολεμικῶν τῶν τριῶν ἄλλων Δυνάμεων συμμορφούμενοι πρὸς τὰς δὴγίας ταύτας, ἀποπλέουν ἐκ Πειραιῶς ὠρισμένως αὐρίον τὴν πρωΐαν ἐκτὸς ἐὰν ἀνακοινωθῇ εἰς αὐτοὺς ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ὑπόχωρσις τῆς Τουρκίας. Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίες ἡ Διεθνὴς Μοῖρα ἡνωμένη πάντοτε, ἀποπλέουσα ἐκ Πειραιῶς αὐρίον θὰ διευθυνθῇ κατ' εὐθείαν εἰς Μιτυλήνην καὶ θὰ καταλάβῃ τὰ ἐκεῖ τελωνεῖα. Μετὰ τὴν ἐνέργειάν της ταύτην, ἡ Διεθνὴς Μοῖρα θὰ ἀναμείνῃ νεωτέρας δὴγίας διὰ τὴν περαιτέρω δρᾶσιν της.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

— Π. Μ. Ἰωάννινα. Μεγάλην τιμὴν σοῦ κάμουν ἂν τὸ νομίζουν ἀληθές μ' ὅλα ταῦτα καὶ αὐτοὶ καὶ σὺ μόνον ὑποθέσεις ἔχετε καὶ ἀδύνατον σχεδὸν νὰ εὕρετε τὴν πηγὴν τῶν εἰδήσεων μας. Ἡ Λερναία Ὑδρα αὕτη εἶνε ἀσύλληπτος καὶ μὴ χάνεσθε ὅποιοι βαστᾶ τὸ κότσι ἅς μᾶς διαφύσῃ καὶ τότε βλέπομεν. — Κύριοι Ἀδελφοὶ Ζαμάνη εἰς Λεβαδείαν, Μιχ. Παπᾶ Πάτρας, καὶ Ἀδελφοὶ Ν. Ράπτη εἰς Τυροβοῖστα (Ρουμανίας) ἀναμένοντες μὲ προσεχὲς ταχυδρομείον ἀπάντησιν σας. Γ. Α. Αἰγίου. Εὐλογημένε γράψε ἕνα δελτάριον διὰ νὰ μάθωμεν ἐὰν ἐκάματε τίποτε διὰ τὴν ἐν λόγῳ ὑπόθεσιν.

Σ. Δαλ. Πέραν Κων)πόλεως. Εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς καὶ τὸν κ. Π. Μ. διὰ τὴν προθυμίαν πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ φύλλου.

Γ. Π. Κοράμνια. Εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς καὶ ἐγγράφοντας συνδρομητάς.